

forslaget. Men grundlæggende har domstolen den samme funktion som også vores nationale domstole, da den skal sikre, at EU-retten overholdes i alle EU-lande og anvendes ens, og at EU's institutioner overholder de fastlagte spille-regler.

Med forslaget her ønsker Dansk Folkeparti at blande sig i Domstolens måde at fortolke på. Om noget må denne indblanding siges at være i uoverensstemmelse med et demokrati og tanken om tredeling af magten, hvor man fra politisk side netop *ikke* bør blande sig i domstolens arbejde. I forhold til at begrænse EF-Domstolens fortolkning er den bedste mulighed at udforme de traktater og den lovgivning, som Domstolen skal fortolke, sådan, så der ikke bliver noget væsentligt spillerum for fortolkning.

Hvis der er domme, man er uenig i, så må man politisk kræve en præcisering af lovtæksten eller vedtage nogle forholdsregler – enten på europæisk eller på nationalt plan – hvilket regeringen i samarbejde med Dansk Folkeparti netop gjorde efter Metockdommen for at sikre, at den dør, som dommen åbnede, ikke bliver misbrugt.

Jeg vil så samlet set sige, at Venstre på den baggrund ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

En enkelt kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:09

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg ved godt, det er lidt usædvanligt at stille spørgsmål, når nu talen bliver fremført på vegne af en anden, men jeg kan alligevel ikke lade være med at tænke over, hvad årsagen til hr. Michael Aastrup Jensens fravær i salen i dag er. For sagen er jo, at han faktisk er citeret i bemærkningerne til forslaget for nogle synspunkter, som er fuldstændig i overensstemmelse med det, som Dansk Folkeparti også mener.

Således udtalte benævnte medlem af Folketinget altså til Ritzaus Bureau den 17. juli sidste år:

»Jeg synes, at man det sidste halve års tid har kunnet se, at EF-Domstolen er gået i gang med en politisering. Jeg kan ikke lide, hvor man hele tiden går ind og tester vandene for, hvor langt man kan gå i forhold til de nationale parlamenter«.

Der tales også om en glidebane, og i det hele taget må man sige et sprogbrug, som minder utrolig meget om den kritik, som Dansk Folke-

parti retter mod EF-Domstolen. Og derfor er det jo en tanke, om årsagen til Venstres ordførers fravær i dag ganske enkelt er, at han ikke tør stå ved de ord, som han tidligere udtalte til den danske presse.

Kan fru Gitte Lillelund Bech måske løfte sløret for det?

Kl. 14:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:10

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu vil jeg jo sige, at den tale, jeg læste op, lige præcis er skrevet af hr. Michael Aastrup Jensen, så derfor er det også hr. Michael Aastrup Jensens ord, jeg her har fremført.

Hvis vi så skal tage substansen, for jeg synes måske, at det er det, der er interessant, vil jeg sige til hr. Messerschmidt, at så er substansen i hr. Michael Aastrup Jensens og Venstres, og det vil sige også i mit svar, at hvis der er domme, som vi er uenige i, så må vi jo politisk få præciseret enten lovtæksten – det er jo også, hvad vi gør i Folketinget – eller vedtage nogle forholdsregler. Vi må præcisere inden for traktaterne, hvad det er for et rum, Domstolen skal agere inden for. Og det er sådan set det, vi er fortalere for.

Så det skal bestemt ikke på nogen måde ses, som om hr. Michael Aastrup Jensen løber fra det, han har sagt – tværtimod.

Kl. 14:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Messerschmidt.

Kl. 14:10

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, det har han nu gjort efterfølgende i pressen, hvor han efter et møde med EF-Domstolens dommere til Ritzau altså udtalte, at nu havde han forstået problemet, og derfor trak han sine udtalelser tilbage. Det kunne have været rart at have haft lejlighed til at eksaminere ham lidt i, hvad det var for nogle overvejelser, han var blevet belært om af EF-Domstolens dommere.

Men når nu det så er kommet til den erkendelse, at man altså skal ændre på rammerne for EF-Domstolen, således at man ikke i fremtiden risikerer de her politiske domme, så ville det jo være rart, om fru Gitte Lillelund Bech måske ville delagtiggøre os andre i, hvad for nogle overvejelser man så havde gjort sig i forbindelse med den nys udformede Lissabontraktat.

Sagen er jo, at man lige har haft lejlighed til præcisere i traktaten, at man rent faktisk ikke